

[Bertel Haarder]

ger overflødige uddannelseskra­v omkring deres områder. Når uddannelses­rådet for børnehavepædagog- og fritidspædagogseminarierne nu siger, man skal have studenter­eksamen for at komme ind dér, øger man restgruppen. Så kan de heller ikke komme ind dér, så bliver det problem større.

Derfor er strategien for at gøre noget for restgruppen, den strategi, som U 90 fuld­stændig fortier og går uden om i sin ellers meget lange rapport, at bekæmpe disse over­flødige uddannelseskra­v, at gøre det mindre nødvendigt at tage HF og studentereksamen. Det er det bedste, vi kan gøre for restgrup­pen. Restgruppens sande fjender er dem, der oppuster overflødige uddannelseskra­v. Resul­tatet af, at det har fået lov at køre i så mange år, ser vi i den svulmende tilgang til gymna­sierne, som er ved at blive helt oversvømmet.

Gerda Møller (KF):

Også vi i det konservative folkeparti er tilfredse med, at vi i dag har denne debat, der forhåbentlig kan føre til et resultat med henblik på, at vi kan sikre vor ungdom en uddannelse, som i større grad, end det er tilfældet i øjeblikket, kan give erhvervskom­petence og altså føre til et arbejde, som kan give dem noget at leve af og noget at leve for.

Med al respekt for de forsøg, der gøres fra stat og kommuners side på at løse de unges arbejdsløshedsproblem – her tænker jeg først og fremmest på forsøgene med de alternative uddannelser – er det jo ikke det samme som at få en kompetencegivende uddannelse eller bare en rigtig uddannelse.

Med den usikkerhed, der hersker hos de unge og deres forældre om udviklingen i samfundet, er der ikke noget at sige til, at de unge søger at sikre sig mod fremtidig arbejds­løshed ved at skaffe sig så god en ud­dannelse som muligt, og så er det, vi oplever det store pres på gymnasiet, et pres, som be­tyder en fordobling af studentertallet på 15 år og dermed et kæmpeudbud af unge, der står med en uddannelse, som ikke giver et egentligt grundlag for en erhvervsbeskæftigelse. Det viser bl. a. det forhold, at det nu ikke er ualmindeligt, at der optages studenter på EFG-basisåret. Det er faktisk spild af de unges tid og af samfundets penge.

Og at der vil komme uheldige følgevirk­inger af denne udvikling, vil jeg bare nævne for en ordens skyld: sænkning af det faglige niveau i gymnasiet, en unødvendig forhøjelse af indgangsniveauet ved mange af de uddan­nelser, der i dag har været søgt af unge med 9-10 års skolegang, yderligere skoletræthed i gymnasiet, ikke færre utilfredse unge, men blot unge utilfredse på et højere niveau, fordi den uddannelse, de har ofret tid og kræfter på, ikke har kunnet skaffe dem en plads i erhvervs­livet, og endelig et endnu stærkere pres på de højere uddannelser, som i forve­jen har deres problemer at slås med, fordi det samlede udbud af langvarigt uddannede er stadig stigende. De sidste tal viser, at der regnes med en fordobling af deres antal frem til år 2000, og der er ingen løsning på, hvor­dan disse kandidater skal få noget at bestille alle sammen.

Hvordan kan vi så forhindre denne udvik­ling? Ja, først og fremmest ved at genoprette tilliden til folkeskolens afsluttende prøver. Vi skylder simpelt hen eleverne og deres foræl­dre, at børnene kan forlade folkeskolen efter 9. klasse med et bevis på, hvorledes de har klaret undervisningen på det niveau, de har læst de enkelte prøv­efag på. For mig er der ingen tvivl om, at bortfaldet af realeksamen, den frie adgang til gymnasiet og utilfreds­heden med folkeskolens afgangsprøver er med­virkende årsager til, at flere søger ind i gym­nasiet; det er ikke arbejdsløshedsproblemet alene.

Derfor må vi også, som ministeren selv er inde på, gøre en større indsats i folkeskolens ældste klasser for at forebygge skoletrætheden hos den del af eleverne, der ikke er bog­ligt indstillet. Praktiske aktiviteter bør have langt større indpas i undervisningen af disse elever, og gennem en tilsvarende undervis­ning i det frivillige 10. år kunne dette år bli­ve den helt rigtige forberedelse til anden ud­dannelse eller beskæftigelse i erhvervsregie, så disse elever i mindre grad føler sig henvist til at lade sig inddrullere i en af de videregå­ende skoleformer.

I den forbindelse er det naturligvis vigtigt at lægge vægt på betydningen af, at eleverne også i hele deres skoleforløb får kendskab til samfundet uden for skolen. Hvis eleverne skal have tilstrækkelig baggrund for at vælge videre uddannelse og erhvervsforløb efter folkeskolen, må de ældste elevers uddannel­